

[Arne Bjerregaard.]

om inflationen og det, man har lånt osv. Det rager i alt fald ikke staten; det er ikke den, der mister noget; men derimod obligationsejerne, de, som har lånt til dem, som har købt. Det kan i alt fald ikke rage staten. Staten har ikke tabt en pind på dette.

Hvis man i alt fald vil fastholde et kapitalistisk system i dette samfund, så er man nødt til at tilgodese, at kapitalen nødvendigvis må være dér, hvor man skal producere. Hvis man hiver kapitalen ud her, ja, så må man nødvendigvis hylde det socialistiske system, for så bliver der ikke andet end staten til at finansiere, hvad de enkelte mennesker skal foretage sig ude i erhvervslivet.

Vel, vi er som sagt positive over for forslaget intentioner, men vi erkender også, at ministeren har lovet, at han ville fremsætte lovforslag om lempelse inden for byerhvervene med hensyn til særlig indkomst, og det ville vi da gerne se, inden vi går videre med dette lovforslag.

Endvidere må vi sige, at vi ikke regner med, at man kan ophæve loven om særlig indkomstskat, men vi regner også med, at fremskridtspartiet vil være villigt til at drøfte en yderligere lempelse af den særlige indkomstbeskatning, sådan at vi i alt fald kan undgå en del af den almindelige inflationsbeskatning, som bliver så forherliget af mange, men som er til gavn for de få og til ulykke for så mange i dette samfund, både arbejdsmæssigt, kapitalmæssigt osv.

Lad mig til slut sige: det samfund, som udsuger kapitalen af sit erhvervsliv, har kun én vej i fremtiden, og det er selvfølgelig det socialistiske samfund.

Knud Jespersen (DKP):

Ja, hvis det var filosofi, den sidste ordfører frembragte, så var det en overordentlig interessant betragtning. Der er naturligvis en sammenhæng mellem alt i denne verden, selv imellem kristeligt folkeparti og så nogle gudløse kommunistiske opfattelser, men i denne sag tror jeg nok der mest var anti-kristne opfattelser, fordi denne udtryksmåde, at hvis man vil bevare et kapitalistisk samfundssystem, så skal man også tilgodese kapitalens interesser, indebærer, at det i alt fald kun kan ske på bekostning af de mange og til de fås fordel. Derom er der sagt meget både på den ene og den anden led.

Jeg vil kun sige lidt om det lovforslag, der ligger, idet jeg vil erindre mig, hvad der er fremført af smukke betragtninger om nødvendigheden af generationsskiftemulighederne. Dem vil jeg erindre mig til det næste punkt, hvor man får alle betingelser for at imødekomme sådanne ønsker.

Hvad angår selve forslaget, så kan vi ligesom tidligere ikke medvirke til det. Det hænger i høj grad sammen med, at man har lettet kapitalgevinstskatterne så voldsomt. Det gjorde man jo sidst i det forlig af 9. maj 1975, hvor socialdemokratiet indgik på en række betragtninger, der i virkeligheden var venstres opfattelse. Dér halverede man faktisk kapitalvindingsskatten. Det betød — og jeg tror, for at skatteministeren ikke skal glemme det, at jeg hellere må nævne det — at Bregentved gods fik 3,7 mill. kr. af det samvirke, der var mellem socialdemokratiet og venstre, i lettelse over en årrække, fra 1965 til 1974. Det betød, at en middelstor vestjysk gård fik skattelettelse på 54.600 kr. i den samme periode, og så kunne skatteministeren jo passende tage statistikken op og se, hvad lønmodtagerne har fået i denne forbindelse.

Men hvis nu filosofien var rigtig, at bare man ikke har nogen kapitalvindingsskat, så falder priserne på landbrugsejendomme, ja, så er det virkeligheden, der modsætter sig en sådan teori. For i virkeligheden ligger det sådan, at priserne på landbrugsejendomme nu er 70 pct. over den 15. alm. vurdering, og det på trods af, at man har halveret kapitalvindingsskatten.

Vi kan som sagt ikke medvirke til et sådant forslag. Det vil ikke have nogen beskæftigelsesfremmende og endnu mindre nogen demokratiske perspektiver.

Så har vi kigget lidt for fælles synders skyld på, hvad der står i slutningen af bemærkningerne. Det er vistnok den mest ejendommelige form for matematik, der nogen sinde er lagt frem, for dér siger forslagsstillerne: „Sættes jordskatten ned med f. eks. 20.000 kr., stiger kapitalvindingen måske med 180.000 kr. Under ligningsmyndighedernes behandling øges disse 180.000 kr. let til måske 260.000 kr. . . .“ Det er altså så fantastisk, at forslagsstillerne faktisk burde forklare, hvordan man når til disse forbavsende resultater. Og så går man videre og siger: „ . . . at beskatningsprocenten